

ФАКУЛЬТЕТ ОБРАЗОТВОРЧОГО МИСТЕЦТВА І РЕСТАВРАЦІЇ

Кафедри:

монументально-декоративної скульптури
монументального живопису
сакрального мистецтва
реставрації творів мистецтва
академічного живопису
академічного рисунку

ФАКУЛЬТЕТ ОБРАЗОТВОРЧОГО МИСТЕЦТВА І РЕСТАВРАЦІЇ

Як структурний підрозділ Львівської національної академії мистецтв факультет було створено на підставі наказу «Про реорганізацію структурних підрозділів ЛАМ» Міністерства освіти і науки України (№ 524 від 9 листопада 2000 р.) і Положення про державний вищий заклад освіти, затвердженого Постановою Кабінету Міністрів України (№ 1074 від 5 вересня 1996 р.). При Академії тоді було створено три факультети: образотворчого мистецтва і реставрації, декоративно-прикладного мистецтва та інтер'єру й обладнання.

Діяльність факультету ОМіР спрямована передусім на виховання всебічно розвинених, висококваліфікованих фахівців. Широкий діапазон діяльності митця в умовах глобалізаційних процесів, які стрімко прогресують у сучасному культурному просторі, вимагає формування художника нового зразка — національно свідомого, підготовленого до самостійної науково-педагогічної і творчої діяльності.

На факультеті діють науково-творчі майстерні, якими керують відомі в Україні та за її межами митці: народний художник України, професор, завідувач кафедри, дійсний член НАМУ Любомир Медвідь і заслужений діяч мистецтв України, професор А. Максименко (кафедра монументального живопису); народний художник України, почесний дійсний член НАМУ, професор, завідувач кафедри Іван Самотос, народний художник України, професор Ярослав Скакун і професор Володимир Одрехівський (кафедра монументально-декоративної скульптури); заслужений діяч мистецтв України, народний художник України, професор, завідувач кафедри Роман Василик (кафедра сакрального мистецтва). Така організація навчального процесу розвиває у студентів самостійне мислення, стимулює їх до пошуку творчих неординарних рішень. Так випускники-бакалаври 2010 р. спеціалізації «Монументально-декоративна скульптура» (керівник — професор І. Самотос) виконали в гіпсі монументально-декоративні алегоричні композиції для інтер'єру концертного залу факультету мистецтв Львівського національного університету імені Івана Франка. Упродовж останніх 20 років випускники кафедри звертаються також до сакральної тематики, виконуючи монументальні композиції для фасадів та інтер'єрів новозбудованих храмів Львова і Львівської області. Різноманітна тематична спрямованість дипломних робіт свідчить про те, що викладачі готують молодих художників до серйозної творчої роботи, яка вимагає високого професійного рівня та зрілості ідейних переконань.

Новітні орієнтації навчання на КМЖ (професори Л. Медвідь і А. Максименко) стосуються насамперед нових ділянок і напрямів діяльності — сценографії, поліхромії східнохристиянського храму, монументального вітражу, інсталяції тощо, а також органічного входження живопису в архітектурне й архітектурно-ландшафтне середовище, розвиток особливих вимог і стилістичних вартостей у програмі сучасної монументалістики.

Будівництво нових храмів, монументів, пам'яників, творення сакральної та меморіальної скульптури, монументальних панно, реконструкція і реставрація храмів, предметів, що їх наповнюють, ставить нові фахово-практичні вимоги до підготовки

▲ Фрагмент дипломної роботи кафедри сакрального мистецтва. Фреска

▼ Захист дипломних проектів на кафедрі реставрації творів мистецтва

▼ Перегляд курсових робіт на кафедрі монументально-декоративної скульптури

фахівців. До виконання цих вимог долучилися такі відомі художники, як лауреат Національної премії України імені Т. Шевченка академік Е. Мисько, професор Д. Крвавич, кавалер ордена Ярослава Мудрого V ст. М. Бідняк та інші. Сьогодні їхні мистецькі й виховні традиції продовжують: професор, доктор мистецтвознавства, заслужений діяч мистецтв України, лауреат Національної премії імені Т. Шевченка В. Овсійчук; народні художники України І. Самотос, Л. Медвідь, М. Андрущенко, Р. Василик, Я. Скакун, В. Одрехівський; заслужені художники України В. Черкасов, С. Серветник, М. Шимчук, І. Шумський, Я. Шимін, В. Федорук; заслужені діячі мистецтв А. Максименко, І. Микитюк, І. Гавришкевич, І. Проців та інші.

Піднесенню професійного рівня науково-педагогічного колективу факультету великою мірою сприяє стажування у вищих навчальних закладах і мистецьких установах України та світу. Так завідувач кафедри сакрального мистецтва Р. Василик мав змогу відвідати Університет штату Парана (Бразилія), доцент Р. Косів — Університет Канзаса (США), старший викладач кафедри академічного живопису М. Грималюк — у Китаї.

Про високі досягнення викладачів свідчать їхні нагороди. Зокрема доктор мистецтвознавства В. Овсійчук став лауреатом премії НАН України ім. І. Франка, Р. Василик отримав почесне звання професора Університету штату Парана (Бразилія). Звання професорів отримали В. Перепада та М. Опанащук.

У структурі факультету образотворчого мистецтва і реставрації — шість кафедр і підготовче відділення ЛНАМ.

Від моменту заснування факультету посаду декана обіймає Т. О. Янко.

Декан факультету — Тарас Олексійович Янко

Приват-професор ЛНАМ. Очолює факультет з 2000 року.

Народився 28 березня 1950 р. у с. Добротів на Івано-Франківщині. Початкову мистецьку освіту здобув у Косівському технікумі народно-художніх промислів (1965–1969). У 1971 р. вступив до Львівського державного інституту прикладного та декоративного мистецтва (спеціальність «Декоративно-прикладне мистецтво»), який закінчив 1976 р. За направленням Міністерства вищої та середньої спеціальної освіти залишився працювати у ЛДІПДМ: спочатку на посаді викладача кафедри художньої кераміки, з 1978 р. — старшого викладача, а з 1993 р. — доцента.

Свою педагогічну діяльність розпочав у 1976 р. Постійно працюючи в галузі художньої кераміки, Тарас Янко передає свій досвід студентам. Викладаючи композицію, роботу в матеріалі й керуючи виконанням дипломних робіт, він сприяє підвищенню науково-методичного і творчого рівня підготовки спеціалістів у галузі декоративного та ужиткового мистецтва.

У 1994–2000 рр. Т. О. Янко очолював кафедру художньої кераміки. Під його керівництвом на кафедрі відбулися організаційні зміни, розширився аудиторний фонд, покращилася матеріально-технічна база, відновилися зв'язки з виробництвом тощо.

Член вченої ради Академії і член Державної екзаменаційної комісії із захисту дипломних робіт.

Тарас Янко плідно працює творчо: його роботи в кераміці та вітражі є окрасою низки архітектурних об'єктів різних міст України, Росії та Чехії.

▲ Ректор ЛНАМ професор А. Бокотей, професор Л. Медвідь, вчений секретар Львівської галереї мистецтв Н. Маїк, доцент В. Нестеренко, професор О. Мінько, професор І. Голод, доцент М. Серветник

▲ Т. О. Янко, декан факультету

◀ Т. Янко (у співавт. із А. Калішем). Декоративне панно в інтер'єрі аптеки у Львові. 1980

▼ Т. Янко. Декоративна пластика. Шамот, емаль, 110x60. 1999

КАФЕДРА МОНУМЕНТАЛЬНО-ДЕКОРАТИВНОЇ СКУЛЬПТУРИ

▲ М. Гурмак. Дипломна робота «Муза». Гіпс тонований, h 160. 2010

▼ Колектив кафедри монументально-декоративної скульптури. Зліва направо: перший ряд: Я. І. Скакун, В. В. Одрехівський, І. М. Самотос, І. В. Микитюк, С. Т. Мельничук; другий ряд: В. О. Цісарик, В. М. Гурмак, В. Д. Гоголь, Т. В. Данилюк, П. М. Бондар, Ю. Е. Мисько, В. Гончарук; третій ряд: Я. С. Костко, Т. М. Мороз, О. В. Гончарук, Р. Е. Мисько

Кафедру монументально-декоративної скульптури було утворено у 1946 р. Тут готували спеціалістів у галузі скульптури та забезпечували викладання загального курсу скульптури на прикладних відділеннях. У 1961 р. набір було призупинено, викладачі лише проводили заняття зі студентами, що навчалися на інших спеціальностях. Статус кафедри як випускової було поновлено у 1987 р.

За час існування кафедри її очолювали відомі українські скульптори, професори І. В. Севера (1946–1952), М. Л. Рябінін (1952–1957), В. В. Телішев (1957–1962), Д. П. Крвавич (1962–1972), В. Н. Борисенко (1972–1977), О. П. Пилев (1977–1990), І. М. Самотос (з 1990 р.). Своєю творчою діяльністю вони утвердили авторитет львівської скульптурної школи в українському мистецтві другої половини ХХ ст. Праця багатьох викладачів була відзначена почесними званнями та урядовими відзнаками: заслужений діяч мистецтв України І. Севера; академік, народний художник України, лауреат Національної премії України ім. Т. Шевченка Е. Мисько; народний художник України, професор В. Борисенко; народний художник України, лауреат Національної премії України ім. Т. Шевченка, професор Д. Крвавич; заслужений діяч мистецтв України, професор Й. Садовський; заслужений діяч мистецтв України, доцент В. Подольський.

Сьогодні на КМДС плідно працюють її колишні вихованці: народний художник України, почесний академік Національної академії мистецтв професор І. Самотос, народний художник України, професор Я. Скакун, заслужені діячі мистецтв України О. Пилев, І. Микитюк, В. Одрехівський (професори), В. Гоголь (доцент); професор С. Мельничук, доцент В. Гурмак, молоді викладачі, магістри скульптури, аспіранти ЛНАМ. Тут діють творчі майстерні, якими керують відомі в Україні та за її межами митці — І. Самотос, Я. Скакун, В. Одрехівський.

Викладачі кафедри — це талановитий колектив, що активно працює у різних галузях скульптури. Це твори станкової пластики (скульптура малих форм, портрети, медалі) та монументальні й монументально-декоративні твори, встановлені на об'єктах: пам'ятники, садово-паркові композиції, меморіальні таблички тощо.

Педагогічний колектив бере активну участь у мистецьких акціях як міжнародного, всеукраїнського, так і регіонального масштабу (художні виставки — зарубіжні, національні, регіональні, обласні, творчі зустрічі тощо), які проводяться під егідою НСХУ, членами якої є 11 художників-педагогів кафедри. Про творчу активність викладачів яскраво свідчить той факт, що за останні роки видано 30 альбомів і каталогів, які

висвітлюють доробок митців. Викладачі й студенти також є постійними учасниками всеукраїнських і міжнародних симпозіумів та пленерів у Польщі, Туреччині й Молдові.

У 2005 р. на базі ЛНАМ і з ініціативи КМДС пройшов Всеукраїнський конкурс скульптури, у якому брали участь студенти НАОМА, ХДАДМ, Закарпатського художнього інституту, Косівського державного інституту прикладного та декоративного мистецтва, Львівського коледжу декоративно-ужиткового мистецтва ім. І. Труша, з якими кафедра підтримує творчі зв'язки.

За роки існування кафедри тут отримали вищу освіту понад 100 фахівців. Серед її випускників один академік, четверо народних художників України, 12 заслужених діячів мистецтва України, три лауреати Національної премії України імені Т. Шевченка, один кандидат мистецтвознавства, 14 професорів, вісім доцентів.

Із 1997–1998 навчального року кафедра готує спеціалістів за ступеневою системою навчання: бакалавр (1–8 семестри), спеціаліст, магістр (9–11 семестрів). Для кожного ступеня передбачені навчальні програми із профільних дисциплін: «Скульптура», «Композиція», «Робота в матеріалі». Студенти отримують ґрунтовні теоретичні знання і практичні навички, опановуючи специфіку виконання завдань у твердих матеріалах: гіпсі, камені, дереві, металі. Про високий рівень знань і вмінь випускників Академії свідчать їхні дипломні роботи, які щороку здобувають схвалення Державної екзамнаційної комісії.

Дипломні проекти бакалаврів, спеціалістів і магістрів виконуються на замовлення державних та громадських організацій із подальшим встановленням робіт безпосередньо на об'єктах. Довголітня практика довела, що така організація навчального процесу розвиває самостійне мислення, стимулює дипломників до пошуків творчих, неординарних рішень. Так випускники-бакалаври 2010 р. (клас професора І. М. Самотоса) виконали в гіпсі монументально-декоративні алегоричні композиції для інтер'єру концертного залу факультету мистецтв Львівського національного університету імені Івана Франка.

За роки незалежності в дипломне проектування випускників кафедри увійшла сакральна тема (монументальні композиції для фасадів та інтер'єрів новозбудованих храмів Львова та Львівської області), садово-паркова скульптура на теми слов'янської міфології, монументально-декоративні композиції, що втілюють образи борців за волю України.

Важливою складовою діяльності педагогічного колективу є наукова робота студентів, які вивчають основи наукових досліджень, пишуть реферати, а з 2001 р. виконують магістерські наукові роботи, теми яких стосуються переважно скульптури Львова та західноукраїнського регіону. Більшість цих робіт стає основою для подальшого опрацювання у кандидатських дисертаціях. Сьогодні в аспірантурі ЛНАМ навчаються В. Цісарик, П. Боднар, І. Ткачівський, О. Гончарук, В. Гончарук та О. Оврах.

▲ Василь Одрехівський.
Дипломна робота «Сивіла».
Глина, h 220. 2010

Завідувач кафедри — Іван Михайлович Самотос

Заслужений діяч мистецтв України, народний художник України, почесний академік НАМ України.

Народився 20 серпня 1933 р. на Львівщині. Початкову мистецьку освіту отримав, навчаючись у Львівському училищі прикладного та декоративного мистецтва ім. І. Труша. У 1953–1959 рр. навчався на відділенні монументально-декоративної скульптури у ЛДПДМ. З 1962 р. розпочав педагогічну діяльність. Разом з іншими молодими художниками (Е. Миськом, Д. Крвавичем, В. Борисенком, В. Подольським, Й. Садовським, О. Пилевим), які майже одночасно прийшли на викладацьку роботу

на кафедру скульптури, заклав своєю педагогічною і творчою працею фундамент сьогоднішніх здобутків кафедри.

З 1966 р. — член Спілки художників.

У творчому доробку 108 пам'ятників і пам'ятних знаків, серед яких — пам'ятники українським патріотам (рельєфи «Державність України», 1994, Франція), жертвам НКВС Замарстинівської в'язниці у Львові (1997, Львів) та В. Чорноволу (2002, Львів). Архітектором більшості монументальних праць скульптора був академік архітектури, професор ЛНАМ В. Каменщик. Багато і плідно І. Самотос працює у портретному жанрі. Герої його портретів — визначні історичні особистості (М. Грушевський, І. Виговський, І. Мазепа), діячі науки і культури сьогодення (Герой України, директор Львівської галереї мистецтв Б. Возницький, академік, ректор ЛНАМ А. Бокотей, історик Я. Дашкевич).

▲ І. М. Самотос, завідувач
кафедри монументально-
декоративної скульптури

▲ І. Самотос. Гетьман України Іван Мазепа. Гіпс тонований, h 130. 2002
◀ І. Самотос. Пам'ятник жертвам політичних репресій (м. Львів). Бронза, граніт. 1993

ГАЛЕРЕЯ РОБІТ

викладачів кафедри монументально-декоративної скульптури

▲ С. Мельничук. Смерть Нечая. Склоцемент, 41x22x17. 2005

▲ Р. Мисько. Т. Шевченко. Бронза, 130x250. 1989

► Я. Костко. Пам'ятник битві вояків УПА з військами НКВС під Гурбами, Рівненська область. Штучний камінь, h 290. 2009

▲ В. Одрехівський. Далечинь. Бронза, 80x85x43. 2009

▲ І. Микитюк. Бунт. Бронза, 40x20x18. 2004

▲ Т. Мороз. «Вальс», спонсорський кубок для Віденського балу у Львові. Бронза, h 40. 2006

▲ В. Гоголь. Жертвам сталінських репресій. Гіпс, 100x120x150. 1995

▲ О. Гончарук. Танцівниця. Бронза, 45x10x12. 2010

▲ В. Цісарик. Пам'ятник львівському сажотрусу. Бронза, h 150. 2010

▲ Я. Скакун. І. Франко. Бронза, 168x130x85. 1986

▲ В. Гурмак. Фрагмент пам'ятника Т. Шевченку у м. Надвірна. Бронза, граніт, h 90. 1994

▲ В. Гончарук. Відчай. Гіпс тонований, 150x100x50. 2008

▲ Ю. Мисько. Бентежний дух Гетьманства. Пісковик, 240x140x120. 2008

▲ Т. Данилюк. Сумна маска. Мармур, граніт, 35x20x10. 2009

▲ П. Бондар. «Святий Петро» (Львів-Рясне). Бронза, 230x150x90. 2009

▲ Т. Родич (у співавт. з Ю. Миськом). «Христос», меморіальна скульптура для надмогильного пам'ятника професору Є. М. Лазьку (м. Львів). Вапняк, пісковик, 106x24x118 (232). 2005

КАФЕДРА МОНУМЕНТАЛЬНОГО ЖИВОПИСУ

▲ І. Юрова. Курсова робота «Ранок. Вечір», 180х60 (кожна). 2008

Монументальний живопис у західноукраїнському регіоні має давні традиції. Переважно вони формувалися під впливом храмової архітектури і як явище були найтісніше пов'язані із сакральним мистецтвом. У Західній Україні в цій царині працювали видатні художники-монументалісти, творча діяльність яких утворила вагомий пласт в усій українській культурі. Згадаємо лише окремі імена: автори (за традиційним окресленням мистецтвознавства) Богородчанського, Рогатинського, П'ятицького іконостасів, Йов Кондзелевич, Іван Руткович, Лука Долинський, Михайло Бойчук, Петро Холодний, Михайло Осінчук, Павло Ковжун, Модест Сосенко та ін. Тернопільчанин М. Бойчук став одним із конструкторів сучасного розуміння монументальності світового значення.

Родовід мистецьких навчальних закладів та об'єднань у Львові починається ще із цехових традицій середньовічного міста. З початком XIX ст. спостерігається активне зростання культурно-мистецького життя, зокрема образотворчого мистецтва.

У 1887 р. австрійський уряд ініціював відкриття у Львові художньо-промислової школи, визнаючи в такий спосіб виняткову обдарованість місцевого населення Галичини, Буковини й Закарпаття у цій галузі культури. Ця школа у різних форматах власної організації, компетенції і значення продовжувала діяльність упродовж кінця XIX ст. та першої половини XX ст., незважаючи на зміну влади чи тривожні роки Першої і Другої світових воєн. Вона стала підвалиною для майбутніх середньої та вищої мистецької освіти на заході України.

Набір студентів на кафедру монументально-декоративного живопису (КМДЖ) проводився одразу з моменту заснування ЛДПДМ у 1946 р. Від початку діяльності її роботу на нетривалій період очолив відомий український живописець Роман Сельський. Велику роль у становленні кафедри відіграли також видатні митці-педагоги, блискучі майстри живописного мистецтва Йосип Бокшай та Микола Федюк.

Згодом для керування роботою КМДЖ згідно із радянською освітянською ідеологією призначали різні, часом і одіозні фігури. Штучне насадження догм мистецтва соціалістичного реалізму негативно позначилося на якості й розвиткові навчального процесу, на його стратегії і тактиці. Однак, незважаючи на наполегливі програмні утиски чи партійні директиви, найобдарованіший контингент студентів зумів віднайти резерви для отримання повноцінних мистецьких знань. У переліку кращих випускників кафедри за період її існування вписано імена К. Звіринського, Д. Довбошинського, В. Патики, І. Скобала, В. Островського, С. Коропчака, Т. Максиська, М. Медвецького, А. Зав'ялова, Е. Ефендієва, Є. Лисика, М. Андрущенко, М. Кристопчука, С. Безніска, Б. Сойки та ін.

1959 року радянське керівництво освітою вирішує припинити набір студентів на відділення монументального живопису та монументальної скульптури, вважаючи ці,

на його думку, ідеологічно перспективні мистецькі напрями привілейованими й вищими порівняно із «підрядними» прикладними й декоративними видами мистецтва. Попри те, фундаментальні дисципліни (живопис, скульптура, рисунок) залишаються у навчальних програмах інституту прикладного і декоративного мистецтва у Львові та отримують імпульс нового значення й нової програмної спрямованості.

У тому самому 1959 р. завідувачем кафедри живопису став талановитий вихованець інституту Данило Довбошинський. Під його керівництвом кафедра дедалі швидше набирає формат важливого підрозділу із програмою живописної освіти широкого профілю та головними орієнтирами на професійність, мистецьку якість і належну технічну вправність.

▼ Колектив кафедри монументального живопису. Зліва направо: Ю. Вербовський, М. Шимчук, Я. Шимін, А. Максименко, Л. Медвідь, Т. Янко, М. Андрущенко, І. Шумський

Колектив педагогів, очолений Д. Довбошинським, проявив глибоке розуміння різноманітних і відповідальних проблем, які постали перед кафедрою у зв'язку зі згортанням живописно-монументальної програми, розробив стратегічний напрям розвитку кафедри, що й забезпечило доволі високий професійний рівень викладання живописного мистецтва у ЛДПДМ. Однак після припинення набору на КМДЖ та з її реальною ліквідацією відсутність офіційного професійно зорієнтованого підрозділу (кафедри монументального живопису) все ж таки позначилася на культурно-мистецькому масиві усього західноукраїнського регіону в цілому негативно.

Із приходом на посаду ректора академіка Е. Миська ідею відновлення кафедр монументального живопису і скульптури було втілено у життя. З 1987 р. спеціалізацію «Монументальний живопис» студенти почали опановувати на рівні відділення при кафедрі академічного живопису, яка, діючи незалежно від специфіки та відокремлено від різних спеціалізацій, обслуговувала всі випускові кафедри.

У 1991 р. відділення, згідно з рішенням вченої ради та ректорату, стало окремою кафедрою монументально-декоративного живопису, яку очолив заслужений діяч мистецтв України, народний художник України, професор, дійсний член НАМУ Любомир Медвідь. Особливість діяльності КМДЖ визначилася у важливому факторі об'єднання фундаментальних (рисунок, живопис) та спеціальних (композиція, робота в матеріалі) дисциплін у руслі єдиного процесу із цілеспрямованою і визаною як пріоритетна інтенсивною навчально-творчою орієнтацією. У формуванні цілісної програми розвитку кафедри особливо вагомий внесок зробили: народний художник України, лауреат Шевченківської премії Є. Лисик, народні художники М. Андрущенко, Л. Медвідь та В. Патик, заслужені діячі мистецтв України К. Звіринський, А. Максименко та професор В. Москалюк, заслужені художники України І. Шумський, М. Шимчук та інші викладачі.

За час свого існування (1991–2010) кафедра монументально живопису (КМЖ, з 2008 р.) стала навчально-творчим та науково-академічним підрозділом ЛНАМ із власною методикою діяльності у сфері навчання образотворчого мистецтва. Поруч із загальними програмами постають індивідуальні плани і програми навчання. Важливим доробком викладачів у сфері укладання навчальних програм є те, що освоєння фундаментальних мистецьких дисциплін «Рисунок» і «Живопис» поєднане в органічному комплексі з дисципліною «Композиція». Індивідуальні плани та програми складають комплекси завдань в обсягу розробки єдиної теми, що вирішується засобами рисунку, малярства

▲ М. Колич-Мартинюк. Дипломний проект «Цивілізація». Полотно, акрил, 200х300. 2011

▲ Захист дипломних робіт на кафедрі монументального живопису

▼ В. Буденкевич. Дипломна робота «Інтер'ю з Тіріко», 200х240. 2010

▼ Хао Сяо. Дипломна робота «Присутність», 200х400. 2010

► І. Надобко. Дипломна робота «Гетерефонія», 220x360. 2010

► Г. Дудар. Концептуальне рішення сценографії до трагедії Софокла «Цар Едіп» (проект). 2011

і компонування у їх узагальненій єдності. Реалізація таких програм передбачає фактор максимальної концентрації творчих сил професорсько-викладацького складу та студентів, зорієнтований на повноцінний розвиток особистості кожного студента з урахуванням особливостей його обдарування.

Одним із найголовніших спеціалізованих напрямів діяльності КМЖ є органічне входження живопису в архітектурне, урбаністичне, архітектурно-ландшафтне середовище, розвиток особливих вимог і стилістичних вартостей у програмі сучасної монументалістики.

Новітні орієнтації навчання стосуються насамперед опанування таких нових ділянок, як сценографія, поліхромія східнохристиянського храму, монументальний вітраж, інсталяція та інші.

Під час програмування навчального процесу враховуються особливості та параметри фаху, а також діяльність факультету живопису Київської національної академії мистецтва та архітектури.

Навчальні програми, ґрунтуючись на фундаментальних мистецьких основах, постійно доповнюються та вдосконалюються, складаючи мобільну структуру сучасної мистецької освіти. Усе це сприяє збільшенню кількості охочих навчатися монументальної творчості, про що свідчить зростання конкурсу серед абітурієнтів на вступних іспитах із 2,2 (1999) до 3,4 (2010) особи на місце.

Потенційні можливості кафедри дозволяють їй виконувати нові спеціалізовані програми, які вона окреслила у таких сферах: монументального живопису в різноманітних архітектурних, урбаністичних, ландшафтних середовищах; поліхромії східнохристиянського храму; сценографії великих громадських акцій (фестивалів, виставок, симпозіумів тощо) і театральних дійств; сучасного вітражу; монументально-живописного оздоблення ландшафтно-паркових зон, заповідників, специфічних міських районів; оригінальних мистецьких технік — інсталяцій, перфоменсу, кінетичних видів творчості тощо; станкового живопису.

Діяльність педагогічного колективу зосереджена на збагаченні національної культури та її розвитку на сучасному етапі.

Завідувач кафедри — Любомир Мирославович Медвідь

Професор, заслужений діяч мистецтв України, народний художник України, дійсний член НАМУ.

Народився 1941 р. у Варяжі Львівської області. У 1965 р. закінчив Львівський інститут прикладного і декоративного мистецтва, де опанував фах під керівництвом педагогів — Романа Сельського, Карла Звіринського, Вітольда Манастирського.

Мав персональні виставки у Києві (1982, 1996, 2011), Львові (1972, 1987, 1990, 1996), Торонто (1990), Нью-Йорку (1991), брав участь у групових виставках у Нью-Йорку, Чикаго, Кракові, Києві, Вільнюсі та Москві.

Працює у галузі станкового та монументального живопису, розглядає об'єкт мистецтва в еволюції культури. Сфера зацікавлень митця — філософія мистецтва, антропоцентричні тенденції у мистецтві, християнська етика і філософія християнства, література.

Серед найбільш відомих і знакових творів — серії «Передмістя» (1961–1964), «Евакуації» (1964–1968), «Інтер'єри» (1984–1990), «Притчі» (1989–1996), «Ессе homo» (1990–1996), «Terra incognita» (1992–2002), проект «Ремінісценції» (2010–2011).

▲ Л. М. Медвідь, завідувач кафедри монументального живопису

▼ Л. Медвідь. Диптих «AB OVO» (Великий соляний стовп). Полотно, картон, темпера, 220x220. 2010–2011

ГАЛЕРЕЯ РОБІТ

викладачів кафедри монументального живопису

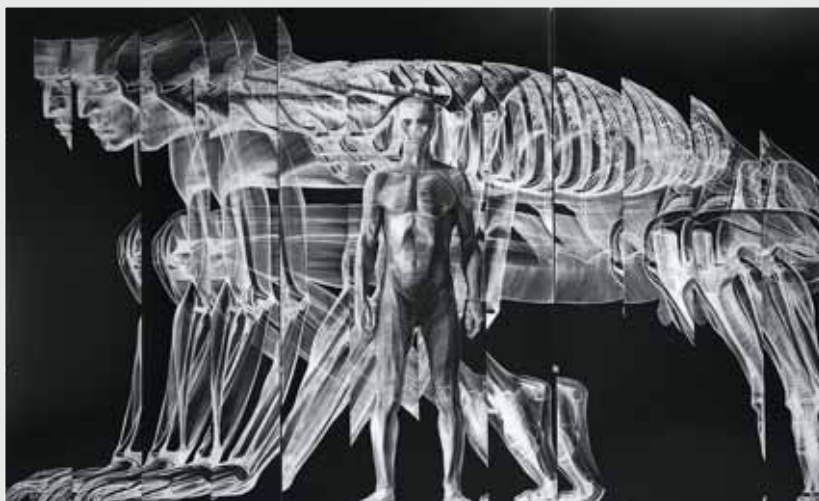
▲ М. Андрущенко. В русі. ДВП, енкаустика, 100x100. 2007

▲ В. Москалюк. Прогулянка з гетьманом. Полотно, олія, 180x180. 2000

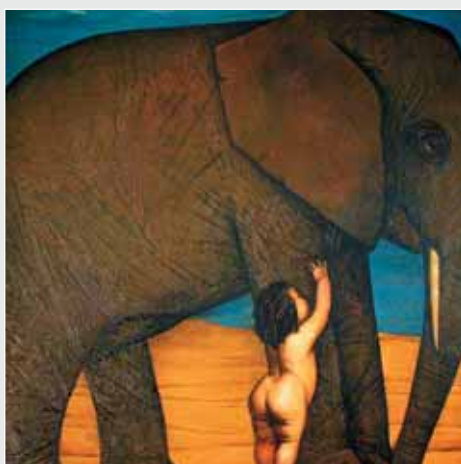
▲ Ю. Смольський. Образно-пластичний код сценографії до п'єси В. Шекспіра «Річард III» (фрагмент), 90x90. 2002

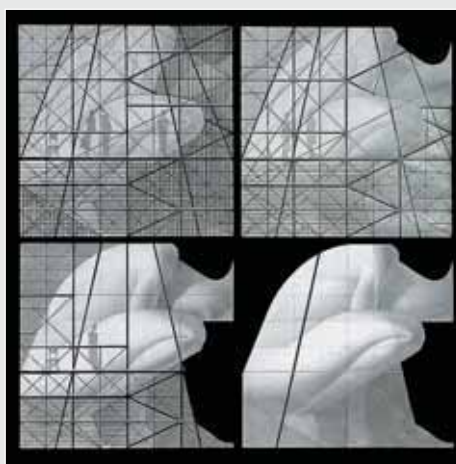
▲ М. Молчан. Людина. Пластик, авторська техніка, 212x343. 2007

▲ І. Шумський. Листи до подорожнього. Полотно, олія, 130x130. 2005

▲ Я. Шимін. Купила мама слоника. Полотно, олія, 120x120. 2004

▲ Ю. Вербовський. Образно-пластичний код сценографії до п'єси Е. Йонеску «Носороги», 80x80. 2001

▲ М. Шимчук. Купель. Полотно, олія, 90x70. 2004

КАФЕДРА САКРАЛЬНОГО МИСТЕЦТВА

▲ А. Сибіра. Дипломна робота «Святий Спиридон». Дошка, левкас, темпера, позолота, 120x70. 2010

▼ Колектив кафедри сакрального мистецтва. Зліва направо: перший ряд: Р. Я. Василик, В. А. Овсійчук, Р. Р. Косів; другий ряд: К. П. Маркович, О. Я. Янковська, Р. М. Кислий, С. І. Гоїн, В. В. Сивак, Т. В. Лесів, Л. Н. Яцків, Ю. М. Гречин

Підготовку фахівців сакрального мистецтва від початку заснування кафедри у 1995 р. здійснювали провідні фахівці галузі: Микола Бідняк — лауреат Державної премії України ім. Т. Шевченка, кавалер ордена Ярослава Мудрого V ступеня, член Асоціації митців, що малюють вустами; Карло Звіринський — відомий художник, заслужений діяч мистецтв; художник, теолог, культуролог о. Ласло Пушкаш. Для читання курсів лекцій на відділ запрошувалися авторитетні науковці й теологи: патріарх УАПЦ Димитрій Ярема, віцеканцлер Українського католицького університету в Римі о. І. Музичка, ректор семінарії Святого Духа у Львові о. І. Прах, доктор канонічного права о. М. Димид, доктор філософії Д. Степовик, відомий художник О. Мазурик (Франція), відомий дизайнер В. Паньків (Польща), мистецтвознавець В. Грешлик (Словаччина), науковий співробітник університету м. Монреаль (Канада) Я. Креховецький, відомий візантиніст доктор Т. Шпіглік (Франція), доктор філології, професор ЛНУ імені Івана Франка Л. Коць-Григорчук.

Сьогодні викладання дисциплін навчальних планів освітньо-кваліфікаційних рівнів «бакалавр», «спеціаліст», «магістр» здійснюють доктор мистецтвознавства, лауреат Державної премії України ім. Т. Шевченка, професор В. Овсійчук, кандидат мистецтвознавства, доцент Р. Косів, відомі фахівці в галузі сакрального мистецтва К. Маркович, Р. Кислий, Л. Скоп, Л. Яцків, доктор богослов'я І. Шабан. До викладацької роботи залучені також молоді фахівці — випускники ЛНАМ Т. Лесів, Ю. Гречин, В. Сивак.

Керує кафедрою від початку її заснування заслужений діяч мистецтв України, народний художник України, професор Роман Якимович Василик.

Концепція діяльності КСМ, розроблена у 90-х роках минулого століття професором Р. Василюком, передбачала реалізацію довгострокової програми відродження та популяризації українського іконопису і його самобутньої стилістики й визначила напрями науково-методичної, науково-дослідної і творчої роботи професорсько-викладацького складу. Метою діяльності педагогічного колективу є відродження знищеної вікової традиції сумісних жанрів сакрального мистецтва — сакральної металопластики, священничого одягу, золотого шитва, мистецтва книги, сницарства тощо.

Формування контингенту студентів кафедри сакрального мистецтва має свої особливості. Специфіка навчання передбачає фахову підготовку художників-іконописців і вимагає від абітурієнтів, окрім належної практичної підготовки (з рисунку, живопису, основ композиції), особливого світогляду та духовності. Власне тому тут навчаються громадяни різних конфесій східного віровизнання, зокрема монахи та монахині, а також студенти, котрі хочуть оволодіти знаннями в галузі сакрального мистецтва східного обряду як з України, так і з-поза її меж.

Професорсько-викладацький склад кафедри проводить активні наукові дослідження, результати яких відображені в монографіях, наукових виданнях (публікаціях у наукових збірниках), навчальних підручниках і посібниках, методичних розробках, статтях у фахових періодичних виданнях. За останні роки написано й видано підручник «Історія українського мистецтва» у трьох томах (автор — В. Овсійчук, співавтори — Д. Кривавич, Н. Чеперанова), навчальний посібник «Українське сакральне мистецтво» (Р. Василик), монографії «Ікони Західної України» (патріарх Димитрій Ярема), «Творчість Тараса Шевченка в контексті європейської художньої культури середини XIX ст.» (В. Овсійчук), «Микола Бідняк» (В. Овсійчук), «Українські хоругви» (Р. Косів, 2009), альбом-монографію «Василь Забашта» (В. Овсійчук), словник «Українське сакральне мистецтво» (автор розділу «Іконографія, технологія, аксесуари храму» — Р. Василик, 2006).

Наукові проекти, реалізовані спільно з іншими, національними й закордонними, науковими установами, є показниками активності науково-пошукової діяльності. Кафедра співпрацює як із внутрішніми (Український католицький університет у Львові, Львівська духовна семінарія Святого Духа), так і зовнішніми (університети Брума (Сідней), Мельбурна (Австралія), Альберти (Едмонтон, Канада) партнерами, є учасником заходів, ініційованих спільно з іншими науковими установами. Так професор Р. Василик брав участь у реалізації спільного з кафедрою сакрального мистецтва проекту університетів Мельбурна, Брума (Сіднейський університет), який передбачав проведення циклу лекцій з історії, теорії і практики українського іконопису для студентів вказаних вишів. Окрім теорії, слухачі засвоювали технологічний процес іконописання.

▲▲ Захист дипломних робіт на кафедрі сакрального мистецтва

До науково-дослідної роботи залучаються і студенти. Коло проблематики їхніх робіт охоплює дослідження питань історії і практики українського сакрального мистецтва, іконографії та іконології, теології ікони.

Мистецько-творча діяльність є одним із пріоритетних напрямів роботи КСМ і з урахуванням особливостей спеціалізації відіграє важливу роль у професійній підготовці й вихованні студентів — майбутніх фахівців сакрального мистецтва.

Професорсько-викладацький склад кафедри — це відомі не лише в Україні, а й за її межами художники — автори багатьох мистецьких творів, ентузіасти та активні пропагандисти українського сакрального мистецтва.

Творча робота викладачів і студентів здійснюється за такими основними напрямками:

- виконання творів сакрального мистецтва у техніках настінного малярства, мозаїки, вітража;
- художнє оформлення інтер'єрів сакральних споруд (поліхромія храмів);
- написання ікон;
- виконання творів станкового малярства.

На особливу увагу заслуговують роботи для конкретних об'єктів: комплексне оформлення храмів в Україні та за її межами (Бразилія, Австралія, Польща, Румунія). Зокрема професор Р. Василик написав 11 ікон для іконостасу церкви у м. Гобарт (Тасманія) та 16 ікон для іконостасу церкви УГКЦ в Амстердамі (Голландія). Для латинської катедри м. Брум виконано запрестольну ікону «Пресвята Богородиця Миру», для церкви Св. Андрія Первозванного у Сідней (Австралія) — аналойні ікони, для єпархіальної катедри у Мельбурні — ікони для царських врат та єпископський трон. Викладач Т. Лесів у 2009 р. створив ікони для церкви Чесного Хреста у м. Венгожево (Польща).

▼ І. Кістечок. Дипломна робота «Євхаристія». Розпис святоголиця церкви Успіння Пресвятої Богородиці (с. Опаки). 2010

У 2008, 2009 і 2010 рр. професор Р. Василик був співорганізатором (спільно з польською стороною) Міжнародного творчого пленеру в с. Новиця (Польща), участь у якому брали викладачі та студенти кафедри. В межах заходу було проведено майстер-класи з іконопису, виконано іконописні твори, живописну серію «Дерев'яні церкви південно-східних теренів Лемківщини», організовано виставки творчих робіт

учасників пленерів у Криниці (музей Никифора), Варшаві, Перемишлі, Львові. Підсумком цього масштабного міжнародного проекту стала виставка ікон у Кафедральному греко-католицькому соборі в Перемишлі, а її організаторам (товариство «Друзі Новиці», Братство греко-католицької молоді «Сарепта», керівники Новицького пленера М. Давидук і професор ЛНАМ Р. Василик) було вручено подяку надзвичайного і повноважного посла України в Республіці Польща Олександра Моцика за неоціненний внесок у розвиток українсько-польських відносин.

Досягнення працівників КСМ були гідно оцінені українською громадськістю. Так за видатні здобутки в розвитку української науки заслужений діяч мистецтв України, доктор мистецтвознавства, професор В. Овсійчук був удостоєний премії ім. І. Франка Національної академії наук України. За розвиток українсько-бразильських культурних взаємин та високий рівень викладання курсу «Історія, теорія і практика українського сакрального мистецтва» заслуженому діячеві мистецтв України, професору Р. Василю було присвоєно почесне звання професора університету Парана (Бразилія). У 2008 р. за заслуги перед Помісною українською православною церквою та українським народом професор Р. Василик був нагороджений Благословенною грамотою Патріарха Київського та всієї Руси-України Філарета. У 2009 р. за видання монографії «Українські хоругви» доцент кафедри Р. Косів отримала обласну премію в галузі культури і мистецтва ім. С. Гординського.

Завідувач кафедри — Роман Якимович Василик

Заслужений діяч мистецтв України, народний художник України, професор.

Народився у 1947 р. У 1968 р. закінчив Ужгородське художнє училище ім. А. Ерделі, а в 1973 р. — Львівський державний інститут прикладного і декоративного мистецтва. Вчителі з фаху: К. Звіринський, М. Яців, В. Овсійчук. На педагогічній роботі у Львівській національній академії мистецтв — 35 років. Упродовж 1997–2000 рр. очолював кафедру проектування інтер'єрів. У 1995 р. став засновником першої в Україні кафедри сакрального мистецтва та автором концепції її діяльності.

Рішенням ученої ради ЛНАМ, за Р. Василюком закріплено майстер-клас з іконопису при Львівській національній академії мистецтв.

За час педагогічної діяльності проводив спеціальну підготовку студентів, здійснював керівництво дипломними роботами випускників (понад 70), комплексними дипломними проектами, що об'єднують студентів кафедр різних спеціалізацій. Частина цих робіт була реалізована на об'єктах, зокрема: комплексне оформлення інтер'єру та екстер'єру церкви Пресвятої Покрови у м. Львові, середньої школи з українською мовою навчання у м. Перемишль (Польща) та церкви УГКЦ у м. Сен-Жермен (Франція).

Р. Я. Василик спроектував і виконав близько 60 об'єктів. Має відзнаку ВДНГ СРСР, нагороди від українських посольств в Англії, Італії, Бразилії, Австралії та Польщі, Університету штату Парана (Бразилія), Міністерства культури і туризму України, Благословенну грамоту Патріарха Української греко-католицької церкви Любомира Гузара, грамоту та орден Верховних апостолів Петра і Павла (нагороду прийняв із рук Папи Римського Бенедикта).

Серед найвизначніших об'єктів оформлення — музей Прикарпатського військового округу (Львів), музей курорту «Трускавець», музей-садиба І. Нечуя-Левицького (Стеблів), музей франкознавства Львівського національного університету імені Івана Франка, каплиця меморіального комплексу-садиби Патріарха Йосипа Сліпого (с. Заздрість на Тернопільщині).

Сакральні споруди: іконостас епархіальної каплиці (м. Коломия); іконостаси церков УГКЦ в Амстердамі, у м. Вулвергамптон (Англія) та в с. Бартошиці (Польща); ікони іконостасу та інтер'єру церков Св. Василя Великого монастиря ЧСВВ (Київ) та всіх Святих українського народу (Львів); проекти комплексного оформлення церков св. Володимира і Ольги (Львів), св. Андрія і Варвари (с. Хоружівка на Сумщині); церкви «Богородиця Миру» (м. Брум, Австралія), Преображення Господнього (м. Гобарт, Австралія); іменний антиминос Патріарха УГКЦ Любомира Гузара.

Роман Василик — автор проекту вітара для Літургії з нагоди візиту Святійшого Отця Папи Івана-Павла II в Україну (Київ), куратор Всеукраїнського проекту «Українці в світі», що представляє видатних діячів, народжених в Україні, які відіграли важливу роль у творенні світової цивілізації, автор низки ікон та портретів у межах вказаного проекту.

Він також автор понад 60 наукових публікацій, учасник науково-теоретичних конференцій і активний популяризатор українського сакрального мистецтва в засобах масової інформації та у світі.

▲ Р. Я. Василик, завідувач кафедри сакрального мистецтва
▼ Р. Василик. Запрестольна ікона церкви Пресвятої Богородиці Покрови у Львові. Дошка, левкас, темпера, позолота, 300x140. 2000

ГАЛЕРЕЯ РОБІТ

викладачів кафедри сакрального мистецтва

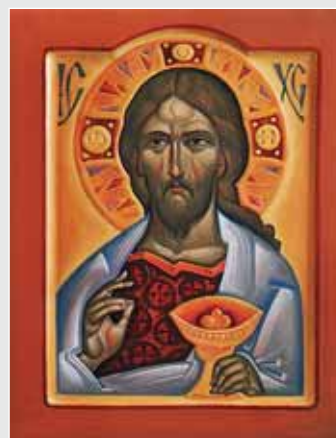
◀ В. Сивак. Ікона для церкви Чесного Хреста (м. Венгожево, Польща). МДФ, левкас, темпера, позолота, 100x250. 2008

◀ Т. Лесів. Ікона для церкви Чесного Хреста (м. Венгожево, Польща). Дошка, левкас, темпера, позолота, 100x250. 2008

▲ Р. Василик. «Христос Великий Архиерей». Мозаїка конхи святилища церкви Св. Покрови у Львові. 2006

▲ Р. Кислий. Поліхромія храму Преображення Господнього (м. Коломия). 2009

▲ Л. Яцків. Ікона «Різдво Христове». Дошка, левкас, темпера, позолота, 40x30. 2010

▲ К. Маркович. Ікона «Христос-Євхаристійний». Дошка, левкас, темпера, позолота, 40x30. 2010

▲ Ю. Гречин. Ікона «Богородиця Одигітрія». Дошка, левкас, темпера, позолота, 150x60. 2009

КАФЕДРА РЕСТАВРАЦІЇ ТВОРІВ МИСТЕЦТВА

▲ Я. Урбан. Дипломна робота «Ікона «Христос Пантократор» (II пол. XVII ст.). Дерево, левкас, позолота, 105x79x2. 2010

▼ Колектив кафедри реставрації творів мистецтва. Зліва направо: перший ряд: Н. З. Процишин, Л. Б. Разінкова, Г. П. Скоп, І. О. Проць, В. В. Перепада, М. А. Воробець, Д. О. Янковська; другий ряд: Т. О. Янко, В. Я. Кордюк, Ю. В. Островський, Б. Т. Салій, П. Н. Мартинюк, А. Є. Буличов

Кафедру реставрації, консервації, зберігання творів мистецтва створено на підставі рішення вченої ради Львівської академії мистецтв від 28 листопада 1995 р. та наказу ректора від 13 березня 1996 р. У 1999 р. назву змінено на «Реставрація творів мистецтва».

Від початку діяльності кафедри підготовку фахівців спеціальності здійснює висококваліфікований науково-педагогічний колектив, у складі якого працюють В. Мовчан, Г. Скоп, І. Проць, О. Процик, навчальний майстер Р. Костецький, а також М. Братунь, І. Курбан. Від моменту створення до травня 2010 року очолював роботу колективу Юрій Володимирович Островський — фахівець високої кваліфікації, автор цікавих і цінних наукових і критичних розробок з історії українського мистецтва XVII–XX ст., член Національної спілки художників України в секції критики та мистецтвознавства, учасник міжнародних, всесоюзних, республіканських і регіональних галузевих виставок, власник патентів на авторські зразки та науково-проектні розробки дослідницьких тем. Під його керівництвом спеціальність «Реставрація творів мистецтва» у ЛНАМ в 1998 р. була акредитована й ліцензована ДАК України за третім рівнем із правом випуску спеціалістів, а 2006 р. — за четвертим рівнем із правом випуску магістрів.

Навчальні приміщення КРТМ розташовані по вул. Вірменській, 23 — у будівлі XVIII ст., яка є архітектурно-історичною пам'яткою, занесеною до реєстру ЮНЕСКО.

Із 1996 р. здійснюється навчальна діяльність із напрямку «Мистецтво», спеціалізації «Реставрація творів декоративного мистецтва». Протягом 1995–2001 рр. при кафедрі проводилася підготовка фахівців також зі спеціалізації «Іконопис і сакральне мистецтво». У 1999–2010 рр. тут проходили підготовку студенти з інших підрозділів ЛНАМ. Зокрема для студентів кафедр художнього металу та монументально-декоративної скульптури читали лекції із предметів «Основи наукових досліджень», кафедри історії і теорії мистецтва — «Основи реставрації» (доц. І. О. Проць), кафедри сакрального мистецтва — «Техніки та технології золотарства» (ст. викл. В. Я. Кордюк).

З 1999 р. активно розвивається матеріально-технічна база КРТМ: формується технологічна лабораторія, засновником і керівником якої є доцент І. О. Проць. За цей період лабораторія була забезпечена усім необхідним для навчального процесу обладнанням, що дозволило проводити на її базі науково-практичні дослідження, лекційні, лабораторні, курсові та практичні заняття із дисциплін «Методика реставрації», «Матеріалознавство», «Спеціологія», «Техніки та технології», «Спецімія».

У цей же період до навчального процесу долучилися викладачі Б. Т. Салій, Д. О. Янковська, майстер виробничого навчання П. Н. Мартинюк та старший лаборант М. А. Воробець, а у 2008 р. — старший лаборант Н. З. Процишин, яка активізує поповнення навчально-методичної бази кафедри.

З 2000 р. для підготовки студентів кафедри використовується виробничо-творча та

технічна база музеїв і підприємств, із якими укладено низку угод про освітню співпрацю. Ці угоди враховують взаємну зацікавленість сторін. Кафедра співпрацює із Львівським музеєм історії релігії, Національним музеєм у Львові, Львівською картинною галереєю, Національним університетом «Львівська політехніка». Важливу роль у професійно-практичній підготовці відіграють провідні, відомі в Україні та за її межами реставратори вищої категорії: В. П. Мокрій, Л. Б. Разінкова, Г. П. Скоп.

У грудні 2002 р. і травні 2008 р. спільно із Краківською академією мистецтв ім. Яна Матейки було організовано й проведено I та II міжнародні форуми реставраторів у Львові, що згуртували всі реставраційні осередки та спонукали до вирішення наболілих проблем художників-

реставраторів і педагогів в Україні й за кордоном: питання дотримання чинного законодавства, складання достовірної статистики щодо нинішнього стану пам'яток архітектури і творів декоративно-прикладного мистецтва, проблему залучення недержавних інвестицій до реставрації та охорони пам'яток тощо.

Обмін досвідом із зарубіжними колегами дав можливість синтезувати ідеї щодо подальшого розвитку системи підготовки кадрів і національної реставраційної школи кафедри шляхом створення відділу реставрації декоративно-прикладного мистецтва, який готує дослідників, реставраторів і консерваторів пам'яток матеріальної культури на тканині, металі, дереві, камені, склі, папері, шкірі, пергаменті. Це дозволить майбутнім фахівцям збагатити свій практичний досвід знаннями про збереження та дослідження унікальних об'єктів, відновлення властивостей органічних і неорганічних матеріалів, які служили основою для створення відповідної пам'ятки.

Науковці кафедри виконали низку дослідницьких робіт фундаментального та прикладного спрямування. Кандидат біологічних наук І. О. Проць під керівництвом професора В. А. Овсійчука здійснила біологічні, хіміко-технологічні та мистецтвознавчі дослідження творів станкового олійного та темперного малярства періоду XVI–XVIII ст. Результати роботи приват-доцента Ю. Островського під керівництвом професора М. Кристопчука втілено в навчальному посібнику «Поліхромія храму».

Наукові розробки викладачів і студентів активно впроваджуються у навчальний процес як складові лекційних курсів, тематики дипломних кваліфікаційних робіт. Відгуки представників місцевої виконавчої влади, провідних фахівців, керівників музейних і реставраційних установ на атестаційні (дипломні) роботи випускників кафедри підтверджують вагомий внесок студентів у справу збереження культурної спадщини. Таким прикладом є фахова реставрація (консервація) ікон Богородчанського іконостасу, західноєвропейських живописних творів XVI–XVIII ст., пам'яток світового рівня, які і сьогодні посідають гідне місце в експозиціях провідних музеїв світу.

Випускники кафедри, серед яких є вже відомі сьогодні реставратори, працюють у вищих навчальних закладах, провідних музеях, галереях, реставраційних центрах та інститутах, в установах культури і мистецтв України. Зокрема Володимир Мокрій (випуск 2002 р.) — завідувач реставраційної майстерні темперного малярства Львівського національного музею у Львові, Руслана Герман (2002) — художник-реставратор Червоноградського філіалу Львівського музею історії релігії, Юлія Островська (2007) — реставратор другої категорії станкового олійного малярства Львівської галереї мистецтв.

Частина випускників продовжує вдосконалювати свій фах в інших навчальних і наукових закладах України, а також навчаючись в аспірантурі. Упродовж останніх років діяльності кафедри зросли кількісні показники підготовки фахівців, збільшився набір студентів. Усі випускники забезпечені роботою, що свідчить про попит на фахівців цієї спеціальності.

На кафедрі розроблено концепцію з підготовки магістрів. 10 червня 2006 р. експертна комісія у складі проф. М. Ф. Тітова та проф. М. В. Бевза провела ліцензійну експертизу з відкриття спеціальності «Реставрація творів мистецтва» у магістратурі.

КРТМ готує реставраторів декоративно-прикладного мистецтва широкого профілю, що матимуть необхідні навички, знання та вміння працювати в науково-дослідницькій сфері діяльності реставрації і консервації творів декоративно-прикладного та монументального мистецтва; у практично-виробничій сфері консервації,

▲ Захист дипломних робіт на кафедрі реставрації творів мистецтва
▲ Захист дипломної роботи М. Скоп. 2010

▲ Ю. Могитич. Дипломна робота «Поліхромна скульптура «Богородиця з дитям на троні». Дерево, левкас, олія. 2010

▲ В. Стернюк. Дипломна робота «Мадонна зі Св. Анною» (к. з. Дюрера). Дерево, олія, 68,5x56,5. 2010

реставрації творів декоративно-прикладного та монументального мистецтва; у державно-адміністративній сфері державної охорони пам'яток історії та культури; у галузі підготовки фахівців-реставраторів різних кваліфікаційних рівнів і спеціалізацій.

Професорсько-викладацький склад кафедри — це спеціалісти високої кваліфікації: В. В. Перепадя — професор, заслужений працівник культури України; В. П. Откович — професор, заслужений діяч мистецтв, лауреат Національної премії України ім. Т. Г. Шевченка; Л. Б. Разінкова — доцент, художник-реставратор станкового олійного малярства першої категорії, заслужений працівник культури України; І. О. Проць — доцент, кандидат біологічних наук; О. С. Процик — доцент, кандидат хімічних наук; Ю. В. Островський — доцент; Д. О. Янковська — старший викладач, кандидат мистецтвознавства; В. П. Мокрій — доцент, художник-реставратор станкового олійного та темперного малярства вищої категорії, заслужений працівник культури України; Г. П. Скоп — старший викладач, художник-реставратор станкового олійного малярства першої категорії; В. Я. Кордюк — старший викладач; викладачі П. Н. Мартинюк та Б. Т. Салій; старші лаборанти М. А. Воробець та Н. З. Процишин; А. Є. Буличев — завідувач лабораторії; Р. В. Костецький — майстер виробничого навчання.

Сьогодні проводиться планова робота з розширення матеріально-технічної бази кафедри для відкриття нових спеціалізацій, вдосконалюються навчальні плани і програми, вся робота колективу спрямована на підвищення якості підготовки спеціалістів високої кваліфікації.

Завідувач кафедри — Володимир Васильович Перепадя

Професор, заслужений працівник культури України, член Національної спілки художників України

Працює в галузі скульптури, живопису, графіки. Основні твори — це пам'ятники Т. Шевченку, І. Франку, меморіальні пам'ятники та пам'ятні знаки жертвам Другої світової війни, портрети видатних діячів і сучасної молоді, паркова скульптура, композиції, живописні та графічні пейзажі, камерні твори. Учасник зарубіжних, всеукраїнських, регіональних виставок, автор 20 науково-методичних рекомендацій, посібників і наукових статей, навчального посібника «Рисунок. Проблеми творчості в навчальному процесі». У 2008 р. вийшов альбом його творчих робіт.

Близько 20 учнів В. В. Перепаді нагороджені почесними званнями «Народний художник України», «Заслужений діяч мистецтв України», «Заслужений художник України», є лауреатами та переможцями численних конкурсів, отримали вчені звання професора і доцента, наукові ступені доктора і кандидата наук, стали керівниками та викладачами вищих навчальних закладів, членами Національної спілки художників України.

За короткий термін його роботи на посаді завідувача кафедри якісно змінилася матеріально-технічна база, вдосконалюються програми та читання лекцій, ведення практичних занять зі спеціальних дисциплін, активізувалася творча й наукова робота викладацького складу та студентів.

▲ В. В. Перепадя, завідувач кафедри реставрації творів мистецтва

► В. Перепадя. Скульптура до пам'ятника Жертвам Другої світової війни (м. Коломия). Камінь, мідь, h 500. 1984

► В. Перепадя. Слава праці (м. Дрогобич). Камінь, h 400. 1978

ГАЛЕРЕЯ РОБІТ

викладачів кафедри реставрації творів мистецтва

▲ В. Кордюк. Іконостас церкви Володимира і Ольги у м. Львові (фрагмент). Різьблення, золочення, 1200x1000. 2003

▲ Л. Разінкова. Картина «Юдиф з головою Олоферна» (XVIII ст.), Львівська галерея мистецтв (до та після реставрації). Полотно, олія, 123x103. 2010

▼ Ю. Островський. Реставрація та пристосування інтер'єру пам'ятки до змінених умов використання. Розробка сакрального обладнання. Церква всіх Святих українського народу в м. Львові. У співпраці з В. Кордюк, В. Матвіїв. 1997–1999

▲ Г. Скоп. Ікона «Спас у силах небесних», «Тайна вечеря», сер. XVI ст., с. Стара Скварява (до та після реставрації). Дерево, темпера, 115x87x2,6. 2010

► П. Мартинюк. Розп'яття Церкви Чесного Хреста (м. Львів). Дерево, олія, золото, 500x400x20. 2010

▼ В. Мокрій. Юрій Змієборець, XIV ст. Національний музей ім. А. Шептицького (м. Львів), с. Станіля (після реставрації). Дошка, темпера, сріблення, 116x54. 2010

КАФЕДРА АКАДЕМІЧНОГО ЖИВОПИСУ

Львівська школа малярства посідає особливе місце в українському мистецтві. Вона тісно пов'язана з новітніми мистецькими течіями початку ХХ ст., а її основу становить творчість видатних художників старшого покоління: І. Труша, О. Новаківського, М. Федюка, Й. Куриласа, Р. Сельського, О. Шатківського, Й. Бокшая та ін.

З усіх метаморфоз новітнього мистецтва малярство залишається невід'ємною і важливою складовою будь-якої мистецької школи, однією з основних, фундаментальних дисциплін навчального процесу. Створена у 1946 р. кафедра монументально-декоративного живопису займалася також підготовкою і випуском студентів, які навчалися на інших спеціальностях. До педагогічної праці були залучені досвідчені викладачі, які пройшли вишкіл у мистецьких навчальних закладах Європи: Р. Сельський, Й. Бокшай, В. Манастирський, Ю. Щербатенко, Р. Сільвестров та інші. Випускниками кафедри тих років є відомі художники України: Д. Довбошинський, В. Островський, С. Коропчак, К. Звіринський та В. Патик.

Творчі експерименти та загальне скерування навчального процесу на кафедрі, тривалий час очолюваної Р. Сельським, не задовольняли ідеологів активно насадженого методу соціалістичного реалізму. Через звинувачення у «ворожому формалізмі» і за результатами розслідування спеціальної комісії у 1959 р. прийом студентів на відділення монументально-декоративного живопису було припинено. Згодом структурний підрозділ перейменовано у кафедру академічного живопису, і львівську школу в такий спосіб на довгі роки позбавлено можливості готувати дипломованих художників-живописців.

Відтоді кафедру змушували керуватися «централізованими» програмами московських і ленінградських навчальних закладів, які однозначно обстоювали пріоритетні позиції соціалістичного реалізму. Ці програми були надто чужими, надуманими і штучно трансплантованими у львівське мистецьке середовище. Незважаючи на офіційну підтримку, вони не знаходили розуміння не лише у місцевих педагогів, а й у значної частини приїжджих. Тому зусилля багатьох викладачів постійно балансували на межі внутрішнього конфлікту — між офіційно дозволеним, суворо регламентованим і вільним, духовним, тобто тим, що складає суть мистецтва й самого творчого процесу. Відверті й внутрішні, приховані форми протесту були основою тривалого збереження традицій для нинішніх складних процесів відродження українського малярства.

У 1987 р. в історії навчального закладу відбулася важлива подія — відновлено монументально-декоративний живопис і скульптуру, розпочато прийом студентів на ці спеціалізації. Кафедрі академічного живопису (на відміну від скульптури), проте, було залишено автономію для поточного викладання на прикладних спеціальностях. Так в історичному розрізі спадкоємцями мистецьких надбань і традицій минулого стали мовби дві кафедри: академічного і монументального живопису.

Нинішній багатий творчий і педагогічний досвід кафедри академічного живопису базується на багатолітній праці відомих особистостей, визначних спеціалістів, художників і педагогів старшого покоління — Й. Бокшая, В. Манастирського, Д. Довбошинського, К. Звіринського, С. Коробчака, П. Кравченка, М. Ліщинера, Т. Максиська, В. Овсійчука, В. Островського, Ю. Скандаква, С. Серветника, Т. Ткаченка, М. Чалого та В. Черкасова. Вагому його частину становить доробок викладачів молодшої генерації — С. Бабкова, П. Головачака, М. Грималюка, В. Марчака, І. Мікули, В. Нестеренко,

▼ Колектив кафедри академічного живопису. Зліва направо: сидять: О. В. Кульчицька, Я. В. Шимін, В. І. Черкасов, В. П. Нестеренко, С. М. Серветник, І. В. Проців, М. А. Могила; стоять: Н. А. Денькович, Н. О. Цедуляк, М. П. Грималюк, В. П. Федорук, І. Я. Мікула, Г. П. Новоженець, О. П. Крохмалюк, А. Й. Слободян, В. І. Семенюк

Г. Новоженець, І. Проціва, В. Семенюк, А. Слободяна, В. Федорука, І. Гавришкевича, І. Данилів, М. А. Могилат та Н. О. Цедуляк. Ефективність навчального процесу забезпечує допоміжний персонал: Н. Цедуляк, В. Вартанова, О. Кульчицька, Ю. Дяків, Н. Денькович та А. Буличев.

Зараз на кафедрі працюють викладачі, які отримали державні відзнаки та звання за свої здобутки у творчій і педагогічній діяльності. Серед них: заслужені художники України С. Серветник (доцент), В. Черкасов (доцент, нагороджений медаллю «За трудову доблесть», срібною медаллю Великої академії мистецтв, Почесною грамотою Міністерства освіти і науки України, приват-професор), В. Федорук, О. Крохмалюк, Я. Шимін; заслужені діячі мистецтв України І. Гавришкевич, В. Семенюк, І. Проців. Г. П. Новоженець-Гаврилів отримала Почесну грамоту Міністерства культури і туризму України.

За період 1947–2001 рр. кафедру очолювали відомі художники: Р. Сельський (1947–1948, 1964–1967), Б. Косарев (1949–1951), Р. Сільвестров (1961–1964), Д. Довбошинський (1958–1974), В. Манастирський (1974–1976), С. Серветник (1977–1982), В. Черкасов (1982–1987), В. Марчак (1987–2000), П. Кравченко (2000–2001).

Яскравими особистостями, новаторами оригінальних методик викладання є Г. П. Новоженець, І. Я. Мікула, В. О. Нестеренко, А. Й. Слободян, В. І. Черкасов, І. В. Проців. На сьогодні науково-методичний доробок кафедри складається із таких праць: «Синтез мистецтв у навчальному процесі середніх та вищих художніх закладів» (2005), «Шарж та карикатура як метод розвитку уяви та мислення студентів», «Спецграфіка для студентів 1–3 курсів факультету дизайну» (усі — В. О. Нестеренко), «Малярська форма, її різновиди і проблематика» (Г. П. Новоженець), «Ілюстрована програма з живопису ЛНАМ» (В. І. Черкасов), «Техніка акварелі в таблицях» (С. М. Серветник).

За останні роки педагогічним колективом розроблено і впроваджено у навчальний процес ЛНАМ вісім авторських програм для випускових кафедр. У тісній співпраці з методичними радами кафедр програми доопрацьовуються і поповнюються ілюстративними матеріалами. Згідно із проектом рішення спільного засідання вченої та науково-методичної комісії ЛНАМ професорсько-викладацький склад кафедри долучився до модернізації навчального процесу як пріоритетного і стратегічного. Основною метою такої співпраці є розвиток мислення та професійної культури студентів.

Також проводиться активна науково-дослідницька робота, зокрема В. І. Семенюк є автором багатьох проектів есе «Творчі особистості України».

Починаючи з 2005 р., налагоджуються міжнародні контакти з мистецькими навчальними закладами Європи, передусім Польщі, Словаччини, Німеччини та Італії. Так у 2007 р. кафедра була учасником IV Міжнародного пленеру в м. Пасленк (Польща). Серед інших учасників — відділ мистецтв Університету ім. М. Коперника в Торуні та Академія мистецтв у Баньській Бистриці (Словаччина).

У 2008 р. — участь у V Міжнародному студентському пленері «Простір в пейзажі» (Казимеж Дольний, Польща) до 110-річчя від дня народження видатного польського живописця Пьотра Потворовського, у Міжнародному студентському пленері у Флоренції у рамках фестивалю з нагоди 10-річного ювілею фундації Ромуальдо дель Б'янко.

У 2010 р. студенти кафедри стали учасниками Міжнародного студентського пленеру в Торуні (Польща) «Торунські краєвиди».

Багато випускників Академії продовжують традиції львівської школи малярства, працюючи викладачами, художниками-живописцями, презентуючи своєю працею кафедру академічного живопису на різних мистецьких вернісажах як на українських, так і на зарубіжних теренах.

Завідувач кафедри — Ярослав Васильович Шимін

Очолоє кафедру з червня 2010 р.

Свою педагогічну діяльність розпочав 1990 р. у Львівському державному коледжі декоративного та ужиткового мистецтва ім. Івана Труша на посаді завідувача відділу художнього розпису. В Академії з 2000 р. Працює в галузі станкового та монументального живопису, є учасником багатьох виставок та мистецьких проектів. Пріоритетом у педагогічній роботі вважає підвищення рівня викладання фахових дисциплін, зокрема живопису, та інтеграцію навчального закладу в європейський освітній простір зі збереженням та розвитком мистецьких освітніх традицій.

▲ Навчальне заняття з живопису студентів III курсу кафедри художньої кераміки. Викладач М. П. Грималюк

▲ Я. В. Шимін, завідувач кафедри академічного живопису

▼ Я. Шимін. «Час рікою пливе» з циклу «Смугаста навігація». Полотно, олія, 120x120. 1999

ГАЛЕРЕЯ РОБІТ

викладачів кафедри академічного живопису

▲ Г. Новоженець. Віддзеркалення. Полотно, олія. 2009

▲ О. Крохмалюк. Березень. Полотно, олія, 60x73. 1996

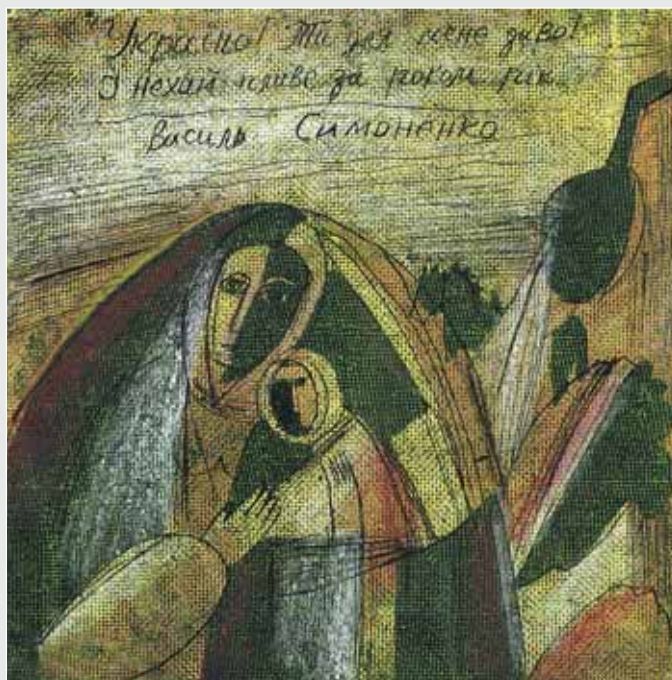
▲ Ю. Дяків. Букет квітів. Полотно, олія, 50x50. 2009

▲ М. Грималюк. Карпатський хребет (фрагмент). Полотно, олія, 86x130. 2004

▲ Т. Грідяєва. Structure of Movement 1.0. Медіа-інсталяція. 2008

▲ В. Семенюк. Нехай пливе за роком рік. Папір, авт. техніка, 40x40. 1998

▲ С. Серветник. Бузок. Папір, акварель, 60x80. 80-ті рр. XX ст.

▲ А. Слободян. Краєвид із Вишневецького замку. Полотно, олія, 100x90. 2010

▲ В. Нестеренко. «За що?». Картон, полотно, олія, 140x80. 1989

▲ І. Мікула. Світло початку дня. Полотно, олія, 111x50. 2008

▲ Н. Цедуляк. Трипільські охоронці (триптих). Полотно, акрил, 100x240. 2009

▲ Я. Шимін. «Лілея» із циклу «Сму-гаста навігація». П. о., 120x120. 1998

▲ І. Проців. Весільний вінок, 91x60, 2009

▲ В. Гордієнко. Багряна осінь. Полотно, олія, 70x100. 1993

▲ А. Буличев. «Львів. Вулиця Підвальна. Зима». Полотно, олія, темпера, парафін, 61,5x66,5. 2008

▲ І. Данилів. Квіти на терасі. Папір, пастель, 33x50. 2009

▲ І. Гавришкевич. Біля старого храму. Полотно, олія, 85x72. 2003

▲ В. Федорук. Букет... Полотно, олія, 65x50. 2009

▲ М. Могилат. Вечір перед Різдвом. Галичина. Полотно, олія, 52x67. 2004

КАФЕДРА АКАДЕМІЧНОГО РИСУНКУ

▲ Василь Пронь — перший проректор новоствореного у 1946 р. ЛДПДМ. Комб. техніка, 33x21. 2006. Автор — О. Дуфанець

▼ Кафедра рисунку, 1981 р. Зліва направо: Ю. Скандяков, І. Гап'як, Г. Басюк, В. Перепада, Г. Кудлаєнко, В. Черкасов, І. Микитюк, С. Лазеба, Ф. Аміров, М. Лозинський, М. Опанащук, О. Дуфанець, О. Дмитренко, невідомий, М. Падовський, В. Грузина, М. Чалий, П. Сидоренко, С. Хижняк, Ю. Дворник

Навчально-виховна і наукова діяльність кафедри академічного рисунку Львівської національної академії мистецтв веде відлік від лютого 1947 року.

Художники, які стали фундаторами кафедри, були різні за віком, переконаннями та світоглядом, а головне — представляли різні мистецькі школи зі Сходу і Заходу. Вони заклали підвалини новоствореного мистецького навчального закладу, сформували методологічні засади, вдосконалювали методику викладання.

Першим завідувачем кафедри рисунку з квітня до вересня 1947 р. був Микола Федюк — випускник Краківської і Мюнхенської академії мистецтв, відомий графік і живописець, мистецтвознавець. Саме він формував викладацький колектив кафедри, провадив відповідні організаційні та методичні заходи, укладав програмні матеріали.

Протягом 1957–1974 рр. кафедру очолював Іван Гуторов. Він закінчив Київський художній інститут у 1941 р., пройшов педагогічний шлях від викладача до доцента, професора, заслуженого діяча мистецтв України. Окрім адміністративно-організаційних заходів, зробив суттєвий внесок у справу вдосконалення та формування методологічних і методичних засад діяльності кафедри. Так до 1957 р. домінував пасивний реалістичний підхід до навчального рисунку. Але І. Гуторов поступово сформував інші методичні засади — максимальне узагальнення, декоративність і аскетизм у застосуванні рисункових засобів, які витікали з природи і специфіки спеціалізацій. Ці ознаки стали визначальними у діяльності ЛДПДМ на кілька десятиліть уперед.

Серед перших викладачів кафедри — Микола Рябінін (випускник Московського художнього інституту 1945 р.), голова правління Львівської організації Спілки художників УРСР Роман Турин (Краківська академія мистецтв, 1935 р.) та Вітольд Манастирський (Варшавська академія мистецтв, 1939 р.)

Історія кафедри академічного рисунку тісно пов'язана також з іменами професорів Г. Леонова (перший директор ЛДПДМ, завідувач кафедри рисунку з вересня 1947 до 1954 р.), О. Сидорова, В. Проня (заступник директора із навчально-наукової роботи, випускник Варшавського державного інституту рисунку та ручних робіт), С. Лазеби (очолював кафедру в 1954–1957 рр.), О. Пилева, В. Черкасова (завідувач кафедри у 1979–1982 рр.), Л. Медвідя, Б. Сороки, Й. Садовського, М. Ілку, М. Опанащука, В. Одріхівського, І. Микитюка, В. Москалока, А. Максименка, М. Кристопчака, І. Шумського, І. Катрушенка, колишніх ректорів Академії, народних художників України професора В. Борисенка, академіка Е. Миська, проректорів, доцентів М. Чалого, І. Балуха, професорів В. Перепаді та Д. Кривача.

Період 1974–1979 рр., коли кафедру очолював Микола Чалий (випускник Харківського художнього інституту), характеризується тим, що на основі узагальнення й декоративності попереднього періоду утверджуються нові засади — лінійно-конструктивне осмислення форми з незначним застосуванням тону. Домінує аналітичний рисунок.

Нині колектив КАР викладає дисципліну «Рисунок», а також курси «Пластична анатомія» та «Анатомічний рисунок». Рисунок виділений у спеціальну дисципліну, метою якої є розвиток творчих здібностей і професійного рівня студента і, як результат, здатності фахівця втілювати свої задуми у художніх образах або дизайнерських розробках. Кафедрою підготовлено навчальні програми та методичні посібники, які забезпечують фахове формування художника образотворчого, декоративно-ужиткового мистецтва та дизайну. Студентські роботи, що упродовж 60 років накопичувалися у методичному фонді Академії, свідчать про високий рівень педагогічної роботи, фахову постановку завдань і вміння студентів їх вирішувати.

Зараз на кафедрі викладають професор М. Опанащук, доценти О. Дуфанець (очолював кафедру у 1992–1999 рр.), І. Гап'як, Ю. Дворник,

О. Дмитренко (керував роботою КАР у 1982–1992 рр.), Г. Кудлаєнко, Т. Самотос, О. Фіголь (завідувач КАР у 1999–2010 рр.), старші викладачі Р. Гарбуз, Б. Яворський, І. Кметик, М. Молчан, Г. Басюк, Ю. Савко, Р. Євчин, викладачі В. Кошак, М. Дідківський, З. Опанащук. Серед них 14 членів Національної спілки художників України.

Важливою метою педагогічного колективу є розвиток творчих здібностей талановитих студентів у дидактично обґрунтованому, безперервному навчальному процесі, що постійно вдосконалюється на методичному і мистецько-творчому рівнях. Викладачі кафедри успішно поєднують педагогічну діяльність із творчою в різних галузях монументально-декоративного та образотворчого мистецтва. Вони беруть участь у різних міжнародних художніх симпозиумах і пленерах, конкурсах, художніх виставках в Україні та за кордоном, продовжуючи кращі традиції львівської художньої школи.

У взаємозв'язку із творчою розвивається й науково-методична робота. У 1999 р. видано книгу О. Фіголя (у співавторстві з М. Фіголем) «Історія Галича», 2003 р. — навчальний посібник В. Перепаді «Рисунок. Проблеми творчості в навчальному процесі». Підготовлено до друку навчально-методичний посібник «Виразність і артистизм у рисунках студентів» (М. Опанащук), навчальний посібник «Перспектива у навчальному рисунку» (Р. Гарбуз), монографію І. Гап'яка «Портрет. Руки як важлива доповнююча складова портрета».

Важливим чинником міжнародної співпраці кафедри рисунку є активна участь її викладачів у різноманітних зарубіжних мистецьких акціях. Зокрема О. Фіголь взяв участь у низці пленерів та виставок у містах Деренц (Угорщина), Олькуш (Польща), Гайбусобосло (Угорщина), Опвтія (Хорватія), Гортобадь (Угорщина), Яцкове (Польща) та ін.

О. Дмитренко підготував персональні виставки живопису в палаці Суяковських (Лешко, Польща, 2005) та у галереї «Мануфактура» у Вроцлаві (Польща), був учасником виставок у галереї «Нортар» (Польща), в музеї м. Сроково (Польща), в Японському центрі культури в Парижі (Франція), у м. Лемборк (Польща). Г. Кудлаєнко брав участь у Міжнародному симпозиумі паркової скульптури (Литва, 2005). У доробку професора В. Перепаді виставки українського мистецтва у м. Сондора (Іспанія, 1979, 1981) та в Будапешті (Угорщина, 1981). Старший викладач І. Кметик представляв свої роботи на міжнародних виставках у м. Кельце, Островіці, Сандомир (Польща).

Завідувач кафедри — Микола Олександрович Опанащук

Професор, заслужений діяч мистецтв України.

Народився 1947 р. у с. Пулини на Житомирщині у родині робітників. Художню освіту здобув у Львівському державному інституті прикладного та декоративного мистецтва (1966–1971) в педагогів Р. Сельського, Д. Довбошинського, А. Соболева та І. Самотоса.

З 1971 р. за направленням — на викладацькій роботі у ЛДПДМ, де пройшов шлях від асистента (в Романа Сельського) до професора кафедри рисунку.

Професор М. Опанащук є автором низки науково-методичних розробок і видань із питань педагогіки рисунку для мистецьких вишів та розвитку творчих здібностей учнів загальноосвітніх шкіл і ліцеїв. За його авторськими програмами з дисципліни «Рисунок» навчаються студенти спеціальностей «Моделювання одягу» та «Художнє скло» ЛНАМ.

Як митець Микола Опанащук успішно працює протягом 40 років у царині графіки, малярства та графічного дизайну, є учасником 182 виставок. Отримав відзнаки міжнародних виставок у Польщі (1991, 1993) й Канаді (1982).

Серед основних робіт художника такі: ліногравюра «Слов'янські просвітителі Кирило і Мефодій» (1994), гравюри на пластику «Князь Володимир Великий», «Княгиня Ольга» (1994), «Данило — князь Галицький» (1995), «Галичанка» (2006), серії «Гетьмани України» (1995–1997), «Жовква у графіці», полотна «Художники. Роздуми про Україну» (1990) та «Отець Вселенського Собору єпископ Андрій Сапеляк» (1996), цикл картин «Деревляни» (1997–1998).

▲ Колектив кафедри академічного рисунку. Зліва направо: перший ряд: І. Гап'як, Ю. Фозекош; другий ряд: Ю. Дворник, О. Дуфанець, М. Опанащук, О. Фіголь, Г. Басюк, О. Дмитренко; третій ряд: Г. Кудлаєнко, М. Дідківський, В. Панчук, Р. Гарбуз, Б. Яворський, Л. Ридош, І. Кметик, Р. Євчин, Г. Рожняк, В. Кошак, Т. Самотос, Я. Бобощ

▲ М. О. Опанащук, завідувач кафедри академічного рисунку

▼ М. Опанащук. Галичанка. Гравюра на пластику, 48x48. 2007

ГАЛЕРЕЯ РОБІТ

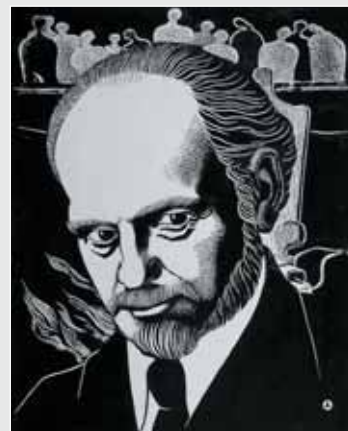
викладачів кафедри академічного рисунку

▲ Г. Басюк. Демократія. Гіпс, металізація, 62x45. 1996

▲ О. Фіголь. Весна. Полотно, олія, 50x70. 2009

▲ О. Дуфанець. Творець мистецтва скла Андрій Бокотей. Комбінована техніка, 30x23. 2001

▲ Ю. Фозикош. Карпати. Картон, олія, 70x60. 2009

▲ Р. Гарбуз. І. Вишньський. Дерево, 49x20x18. 1992

▲ І. Гап'як. Мукачівський замок. Полотно, олія, 90x80. 2010

▲ Я. Бобош. Вітер. Скло, гутна техніка, 45x40. 2005

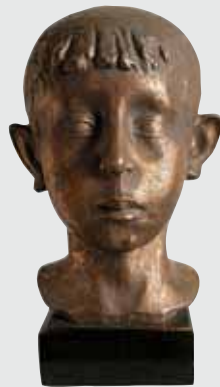
▲ Т. Самотос. Костел Св. Антонія. Картон, емаль, олія, 100x90. 2007

▲ М. Опанащук. Колосяться. Лінорит, 48x48. 2008

▲ М. Дідківський. Луцький замок. Полотно, олія, 60x80. 2010

▲ Г. Кудлаєнко. Підліток хутора Ясени. Бронза, 47x30. 2005

▲ В. Кошак. Вечірні настрої. Полотно, олія, 70x50. 2010

▲ М. Молчан. Таємна вечеря. Полотно, олія, 150x150. 2009

▲ Г. Рожняк. Літній ранок. Картон, олія, 40x50. 1995

▲ О. Дмитренко. Дощовий день. Полотно, акрил, 50x60. 2009

▲ І. Кметик. У Славську. Полотно, олія, 60x73. 1997

▲ Ю. Савко. Портрет Мирослава Падовського. Фанера, олія, 138x99. 1998

▲ Б. Яворський. За світ стали козаченьки. Полотно, олія, 100x105. 2009